

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αγρίνιο 23 Μαρτίου 2015

«Όχι στις μεθοδεύσεις για τις Πανεπιστημιακές σχολές του Αγρινίου»

Τις τελευταίες μέρες, το Επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας όπως και κάθε φορέας που δεν είναι ξεκομμένος από την κοινωνία, γίνεται μάρτυρας του γνωστού «θεάτρου του παραλόγου» αναφορικά με τις σχολές που λειτουργούν στην πόλη, είτε ως Οικονομική Σχολή εκ Πατρών, είτε ως μέρος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στη συνέχεια, είτε ως αυτόνομο Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδας πρόσφατα, είτε ως «παράρτημα» και πάλι του Πανεπιστημίου των Πατρών.

Το θέατρο αυτό του παραλόγου μπορεί να συνοψιστεί στο εξής: Κάθε μικρή ή μεγάλη αλλαγή, από τις παλινωδίες με την Οικονομική Σχολή μέχρι το ευκαιριακό και μεσοβέζικο σχέδιο «Αθηνά», πρέπει να δοκιμάζεται από όλη την Ελλάδα, πρώτα και κύρια στο Αγρίνιο και κατ' επέκτασιν στην πολύπαθη Αιτωλοακαρνανία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε άλλωστε ότι και το ΤΕΙ Μεσολογγίου, αν και από τα αρχαιότερα και αποδοτικότερα στην Ελλάδα, όχι απλά δεν αναπτύχθηκε, αλλά σε παρόμοια ευκαιρία αποψιλώθηκε κι απαξιώθηκε κι ως ευχηθούμε ότι δεν έπεται συνέχεια.

Αυτή τη φορά δεν είναι αρθρογράφοι εξ Αθηνών που ανέλαβαν να ξεσηκώσουν τον κόσμο και να μιλήσουν για «Πανεπιστήμια που υπάρχουν για κάποιες καφετέριες, για σουβλάκια και για τα ενοίκια». Αυτή τη φορά το θέμα ανακινήθηκε από τις Πρυτανικές αρχές στην Πάτρα που μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα μπόρεσαν να αποδείξουν το «βάρος» για το Πανεπιστήμιο της Πάτρας και να προκαλέσουν συνελεύσεις και ψηφοφορίες από καθηγητές και φοιτητές ως τετελεσμένα για να φύγουν οι σχολές του Αγρινίου για την Αχαϊκή Πρωτεύουσα. Μάλιστα, κύκλοι φέρονται να τονίζουν ότι το χωροταξικό ζήτημα επαφίεται στα ίδια τα Πανεπιστήμια και δεν εμπλέκονται σε αυτό τα Υπουργεία και οι κεντρικές Κυβερνήσεις, κάτι που ασφαλώς, σε εκατοντάδες περιπτώσεις διαχρονικά στην Ελλάδα,

ουδέποτε συνέβη, καθώς η χωροταξία των Ανωτάτων Ιδρυμάτων ήταν πάντα πολιτική απόφαση. Όμως, όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, είναι προφανές ότι κάποιοι βρίσκουν πρόσφορο έδαφος στο Αγρίνιο να πειραματιστούν και να μετρήσουν αντιδράσεις. Ίσως για πρώτη φορά ενεπλάκη η ποιότητα ζωής των φοιτητών -που είναι ευθύνη του κράτους-με το κατά πόσον η πόλη του Αγρινίου μπορεί να «κρατήσει» φοιτητές!

Το Επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας επιθυμεί να ξεκαθαρίσει ότι για τα παιδιά όλων μας, τους φοιτητές, τα επαγγελματικά τους δικαιώματα, οι συνθήκες (σίτιση, στέγαση, υποστήριξη από διοικητικούς υπαλλήλους) αλλά και το ακαδημαϊκό περιβάλλον με τους απαραίτητους καθηγητές, είναι αδιαπραγμάτευτα. Αλλά το ζητούμενο είναι οι λύσεις και μάλιστα από μια Κυβέρνηση που εξελέγη ακριβώς για να θεραπεύσει παρόμοια προβλήματα.

Αντίθετα, για την περιοχή του Αγρινίου οι μεθοδεύσεις που ζούμε το τελευταίο διάστημα, αποτελούν έγκλημα από κάθε άποψη. Και όσοι λαλίστατοι στο παρελθόν τώρα σιωπούν, πρόκειται να κριθούν. Διότι είναι επίπλαστη η προβληματική αν «μπορούν οι φοιτητές να θυσιάζονται για την οικονομία ή την αίγλη μιας περιοχής» (άλλωστε, ανάλογοι προβληματισμοί δεν υπάρχουν ακόμα και σε γειτονικές μας περιοχές;). Το ερώτημα είναι τι μπορεί να προσφέρει η περιοχή μας σε ένα Πανεπιστήμιο συνδεδεμένο με την παραγωγή και την εργασία και τι μπορεί εκείνο να προσφέρει στην τοπική κοινωνία. Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε ότι σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου μια πόλη με το περιβάλλον του Αγρινίου, με τις παραγωγικές δυνατότητες του κάμπου του, με τα νερά του, το ανθρώπινο δυναμικό, την Ιστορία του, την ήδη υπάρχουσα ακαδημαϊκή παρουσία, αλλά και την εμπειρία του από την παραγωγή, θα είχε ήδη «πάρει» από τα μεγάλα αστικά κέντρα έδρες όπως η Γεωπονική ή Κλιματολογία και δεν θα συνέβαινε το αντίστροφο.

Περίπου δυο χρόνια πριν, στις 28 Μαρτίου του 2013, το Επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας, είχε πραγματοποιήσει με άλλους φορείς εκδήλωση με θέμα: «Επιχειρηματικότητα & Σταδιοδρομία των Νέων στην Εποχή της Κρίσης» στη συνεδριακή αίθυσά του. Η αίθουσα ήταν κατάμεστη από φοιτητές αλλά και άλλους ενδιαφερόμενους που συμμετείχαν ενεργά και κατέθεσαν τις προτάσεις τους. Και τότε, αλλά και σε πολλές άλλες εκδηλώσεις που είχαν πραγματοποιηθεί στο Αγρίνιο, οι φοιτητές στην πόλη του Αγρινίου-που είναι ασφαλώς εκείνοι που δεν φταίνε για όσα τραγελαφικά συμβαίνουν στον χώρο της Παιδείας- είχαν εκφράσει τις αγωνίες τους αλλά τους αγνόησαν όλοι. Έκτοτε υπήρξαν πολλές δράσεις από το Επιμελητήριο σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο ή άλλες που φιλοξένησε το Επιμελητήριο στον συνεδριακό του χώρο.

Υπάρχουν αρκετοί καθηγητές που τόσα χρόνια δουλεύουν και στηρίζουν τα τμήματα του Αγρινίου με σθένος και εργατικότητα, ενώ βλέπουμε και άλλους που πάντα έβλεπαν τα τμήματα αυτά σαν σκαλοπάτι για τη μετακόμισή τους σε άλλη πόλη και αλλαγή της προσωπικής τους κάρτας σε πιο δήθεν επιζητούμενη.

Επίσης μην ξεχνάμε και το πιο πρόσφατο. Με το Ν.4310/2014 για την Έρευνα, Τεχνολογική Ανάπτυξη και Καινοτομία, ενώ υπήρχε σχεδιασμός και δέσμευση από τον αρμόδιο τότε Γενικό Γραμματέα, ο οποίος μάλιστα το διατυμπάνισε πολλάκις με επισκέψεις του στην περιοχή μας, για την ίδρυση Ερευνητικού Ινστιτούτου στο Αγρίνιο για τα τρόφιμα, αξιοποιώντας μάλιστα σπουδαίο και πανάκριβο επιστημονικό εξοπλισμό για το σκοπό αυτό, τελικά η εξαγγελία έμεινε κάπου στην Πάτρα.

Το Επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας, θεωρώντας ότι το Πανεπιστήμιο είναι ένας σημαντικός αναπτυξιακός πόλος, ήταν και θα είναι πάντα υποστηρικτής της σχέσης της Ανώτατης Παιδείας μας με την οικονομική ανάπτυξη και της χώρας αλλά και των τοπικών κοινωνιών.

Εκφράζει την βαθύτατη ανησυχία του για τις εξελίξεις και καλεί τους αρμόδιους να κινητοποιηθούν και να μην επιτρέψουν άλλο ένα έγκλημα και για την περιοχή αλλά και για το μέλλον των φοιτητών μας.

Τέλος επιθυμούμε να θέσουμε μια ρητορική ερώτηση στην κυρία Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, η οποία δικαιολογημένα υπερηφάνως δήλωσε ότι όλοι γνωρίζουν το Πανεπιστήμιο των Πατρών (ή κάτι συναφές προς αυτό), “Ήξερε κανείς το Πανεπιστήμιο Πατρών πριν το 1965;”.

Στο Πανεπιστήμιο Αγρινίου δεν δόθηκε η ευκαιρία να γίνει γνωστό είτε ως Οικονομική Σχολή είτε ως Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδας. Μήπως θα έπρεπε να δοθεί επιτέλους αυτή η ευκαιρία;

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ